

« خطرناکترین مردم »، « عالمانِ خودخواه و خودپرست » هستند:

جز اندکی از روستائیان که فرزندانِشان را به دانداری و کشاورزی و برخی از فقیران شهرها که فرزندانِشان را به کارهای خدماتی و ساختمانی می‌گمارند و برخی از کشورهای زیر سلطهٔ استکبار که مردمشان برده و فقیر و از امکانات تحصیل محرومند دو سه قرن است که تقریباً « همهٔ » مردم جهان فرزندانِ خود را از کودکی به « مدرسه » می‌فرستند تا « کسب علم » کنند و بتوانند در عرصه‌های زندگی « درآمد » داشته باشند و « بهتر و بیشتر و مرفه‌تر » زندگی کنند. اما چرا هر قدر مردم جهان « باسوادتر و داناتر » می‌شوند « دروغ، خشونت، طلاق، دزدی، بیماری، افسردگی، جرم و جنایت » هم « بیشتر » می‌شود؟ زیرا « علم » مثل « سلاحی خطرناک » است که در دست افرادِ « خودپرست » نه تنها مفید نخواهد بود بلکه قطعاً « خودِ آن عالم » را « فاسد » می‌کند و او نیز حتماً « جامعه » را به « فساد » می‌کشد. افرادِ « خودخواه » چون « عاقل و عاشق حق » نیستند با افزایش دانش، بیشتر از « حق » دور می‌شوند. « علمی مفید و مقدس » است که « عاملِ رشد و تعالیِ انسانیتِ انسان » و « حیاتبخش » باشد. اما « علمِ متکبرین » عاملِ: « فقر، اختلاف طبقاتی، اضطراب، حرص، حسد، مرگ و ماتم » است. قرآن این « گمراهی و فسادآفرینی عالمانِ خودپرست » را « سنت ثابت و قطعی الهی » می‌داند:

أَفَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَى عِلْمٍ ... (جائیه/۲۳)

(آیا ندیدی آن را که « هوسِ نفسانی » خود را معبود خودش قرار داد و خدا او را « با علم » گمراه کرد؟) شاید الآن این ضرب‌المثل به ذهن‌خاطر کند که: « چو دزدی با چراغ آید، گزیده تر برد کالا » اما این مثال درستی نیست زیرا « عالمِ خودخواه » هم « خودش » و هم « جامعه » را به تباهی می‌کشانند. « بلعم باعورا » اُسَمِ اعظم می‌دانست، « قارون » کیماگر بود، « سامری » با « بصیرتِ خدادادی » خود، « گوسالهٔ دست‌سازش » را به عنوانِ « خدایِ جهان » به آن « قومِ ساده‌لوح » قالب کرد. امروز نیز فراوانند عالِم‌نمایانی که ادّعا می‌کنند « عالمِ سیاستند » و فقط آنها « زبانِ دنیا را می‌فهمند » و وقیحانه « دروغ » می‌گویند و « خیانت‌های » خود را « انکار » و آنها را « موفقیت » هم می‌نامند. « عالمانِ بی‌تعقل و خودخواه » با تعطیلی « چشم و گوش و قلبشان » از هدایتِ الهی محروم‌اند:

... خَتَمَ عَلَى سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَى بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ ... (جائیه/۲۳)

(... بر گوش و قلبِ خودپرستِ مهر زد و بر دیده‌اش پرده نهاد آیا بعد از خدا چه عاملی او را هدایت می‌کند؟ ...) خدایا؛ یاریمان کن تا با تزکیه، عالم و متواضع و عامل شویم و با علمِ خود مغرور و گم و جهنمی نشویم.